lioꝛ. Sic angelus miniſtrat homini propter
deum ſicut diues paupi. et fortis egrotanti
F Queriť ſecundo. vtꝝ deus magis dili
gat homiem ꝙ̃ angelū. Reſpondeo ſcđm
bonauenturā. di. xxxiij. tercij. Ꝙ deum di
ligere magis vel minus creaturā rōnalem.
eſt ſm duplicez effectū. Duplex ei ē effect⁹
ſcꝫ conditōis et effectus repatiōis. Primo
effectu magis diligit. vel dilexit angelū. qꝛ
ipſū in melioꝛib⁹ naturalib⁹ condidit. Se
cundo vo effectu magis dilexit hominem.
quia redemit hoiem. angelū vero nō. Si aůt
vlterius queriť que iſtaꝝ dilectionū magiſ
excedat. Dicendū eſt ꝙ ꝺ exceſſu dilectōis
dupliciter ē loquēdum. aut vt nūc. vł ſim
pliciter ſiue ſm ſtatum pñtem. ſiue ſm ſtatū
finalez. Si primo mō. ſic dilectio ad ange
los magis excedit. Si ſcđo mō. tunc exce
dit dilectio ad homies. de pluribus eñ ha
bebit hō in futuro vnď magis gratiſ exiſtat
deo ꝙ̃ angelus. tū ꝓpter bñficium incarna
tionis. tum ꝓpter beneficiū redemptōis. tū
propter beneficiū eminētis gloꝛificationis
in vtroqꝫ ſexu. ſ. chriſto ⁊ btā virgine. quoſ
ſup omnes angelos exaltauit.

Feria quarta poſt Palmaꝝ

Domine quis

credidit auditui nřo. yſai. liij.
G Pħus. i. metha. dicit ꝙ ad
ſapientē et ad docere volētem ptinet oīa
ſcire. ⁊ poſſe cauſas reddere eoꝛum que ſcit
Quia. i. phi. ⁊. ij. metha. diciť. tūc eñ vnū
quodqꝫ ſcire arbitramur cū cauſas eius co
gnoſcimus. Quia aůt fides xpiane religio
nis eſt tam ardua ſublimis ⁊ difficilis ꝙ p
cauſas. ⁊ rōnes pfecte nequeat ꝓbari ł oſtē
di. Ideo firmiter credenda. ⁊ ſimpliciť cō
fitenda eſt. vt hř extra de ſum. trini. ca. Fir
miter in textu ⁊ gloſa. Nullus nanqꝫ nimis
curioſe cauſas ⁊ rōnes ꝑquirere debet fidei
quia nō omniū ratio reddi pōt. ff. de legib⁹
. l. non omniū. Ideo impatoꝛ Iuſtinianus
vt hř. C. de ſum. tri. l. nemo. ꝓhibuit ꝙ de
inceps nemo cuiuſcūqꝫ conditiōis extiterit
publice nec etiam puate de fide contrectet.
et diſputet. vel in dubiū reuocet que a ſcīs
patrib⁹ iuxta aplicas expoſitiōes ⁊ inſtituta
ſanctoꝝ patꝝ diffinita noſcūtur. niſi fiatcā

addiſcendi in ſcolis. quia ꝺ ſingulis nō eſt
inutile dubitare ſm Areſto. vel etiaz cauſa
vincendi hereticos. Unde Maxim⁹ in ſer
mone plurimoꝝ martiꝝ dicit. Nouerimus
itaqꝫ ꝙ nō ſine magno diſcrimine de religi
onis veritate diſputam⁹ quā tantoꝝ ſangui
ne confirmatā videm⁹. Iſaias ergo in ſpū
cogitans altitudinē ⁊ ꝓfunditatē fidei xpia
ne religionis. fragilitatēqꝫ hūane capacita
tis. de reuelatis ſibi ⁊ nō ꝓhetandis dixit
domino. Dñe quis credidit auditui ⁊c
Sed queriť. vtꝝ fides xpianoꝝ ſit nobi H
lioꝛ ⁊ certioꝛ omniū ſectaꝝ. Ad quod rñdē
dū notare debem⁹ ſm philoſophū. ij. poli.
in principio. ꝙ tria ſunt que faciūt dictum
alicui⁹ credibile. ꝙ̃uis non ꝺmōſtratiue lo
quatur. ſcꝫ prudentia. virtus et beniuolen
tia Cuius ratio eſt ſcđꝫ eū. quia ꝓpter oppo
ſita illoꝛū diſcredimus alicui nō demōſtra
tiue loquenti videlicꝫ. aut ꝓpť imprudentiā
quia reputam⁹ eū ignaꝝ. aut ꝓpter maliciā
quia ꝙ̃uis veꝝ ſciat. et nō eſt amicus verita
tis ⁊ iuſticie. ei ñ creditur. aut ꝓpter defectū
beniuolentie. quia in caſu licet ſit prudens
et virtuoſus. nō tañ reputamus eū beniuo
lum ꝙ velit cōſulere id qꝺ nobis ↄueniēs
eſt. Sed quādo illa tria ↄcurrunt in aliquo
ꝙ ſcꝫ eū reputamus prudentē. virtuoſum
⁊ nobis beniuolū. tūc abſqꝫ dubio credim⁹
dictis eius. ꝙ̃uis ea nō demōſtret. Sic do
ctoꝛ nř xpūs veniens in hūc mundū pſuade
re. pdicare ⁊ fidem docere. dicta ſua ſcien
tiſſime nō demōſtrauit. et ideo doctrina ſua
non vocať ſcientia ſed fides. Sunt tamen
dicta ſua nichilomin⁹ credibilia per tres p
dictas rōnes. Cum qꝛ viguit in eo pruden
tia. cum eſſet ſapīa dei pris. Lu. ij. Mirabā
tur ſup prudentia ⁊ reſponſis eius. Virtus
quia doctrina eius in virtutib⁹ moꝛalibus
tranſcendit oēm aliā ſectam. Nam dato ꝙ
aliqua ſecta alia ↄtineat aliquid honeſtatꝫ
fides tañ noſtra hoc idem cōtinet ⁊ ampli⁹
et quod docuit fecit. Actuū. i. Cepit iheſus
facere ⁊ docere. et ideo Marci vij. diciť. be
ne omnia fecit. beniuolentia ad noſ. qꝛ dile
xit nos ⁊ lauit nos a peccatis nřis in ſangui
ne ſuo. apo. i. Et ideo ſignāter dicit de xpo.
ps. Teſtimonia tua credibilia facta ſunt ni
mis. De honeſtate etiā fidei noſtre dicit

Albumaſar libro .i. ꝯiunctõum dñtia .iiij. ꝙ lex chriſtiãoꝝ veritates affirmat diffici/
les ad ymaginãdũ. et ſupᷓ humanã noticiã
tranſgredientes. Jpſe nanqꝫ albumaſar de
ſcribit oms ſectas vbi ſupᷓ. ſcd̃m curſũ pla
netaꝝ et ꝓprietates eoꝝ. Nam cũ ſint qnqꝫ
planete ꝑter luminaria magna. ⁊ inter eos
quidã ſunt boni et fortunati. vt iupiter ⁊ ve
nus. quidã maliuoli ⁊ infortunati. vt ſatur
nus et mars. quidã medij. vt mercuriꝰ qui
eſt bonus cũ bono. malus cũ malo. Modo
inter bonos iupiter ꝓcellit. cum vtriqꝫ ſint
fortũati. Et fortũa duplex eſt. Una ꝑſentis
vite que eſt tranſitoria. et illã ſignificat ve
nus cuiꝰ ꝓprium eſt ſignificare ſupᷓ ludos le
ticiam. delectatõnem. et ꝓſperitatem tẽpalem
in pñti. Alia ẽ fortũa futuri ſeculi que ẽ eter
na ⁊ ſupᷓ illã habet ſignificare iupiter. ſic ſu
per ꝑlatõnes ⁊ regna religiones et ſectas.
J ad futuꝝ diſponentes. ¶ Cũ igit̃ ſex ſunt
planete ꝑter iouem quib' ꝯiungit ipſm con
iungi. ideo ſunt ſex ſecte ꝑncipales in mũdo
quaꝝ ſignifĩcr eſt iupiter. eo ꝙ cum diuerſ
planetis cõiungit̃. Primo ergo ſm̃ Albu
maſar vbi prius. ſi iupiter complectat̃ ſatur
no. ſignificat ſectã hebreoꝝ. quã ipſe vocat
iudaiſmũ. cuius cãm aſſignat. quia ſic ſatur
nus primꝰ eſt in ordine planetaꝝ. ita ſecta
hebreoꝝ ſupior eſt ⁊ prima oĩm aliaꝝ. Et ſi
cut ſaturnus nõ complectit̃ nec ꝯiungit̃ cũ
aliq̃ planeta. ſed oms cũ ipſo. et hoc ꝓpt̃ tar
ditatẽ ſui motus reſpectu alioꝝ. ipſe eñ oẽs
precedit. etiam phõs. vt ꝓbat Aug'. libro
xviij. de ciui. dei. q2 ꝓphete ꝓceſſerunt et cal
deoꝝ. ⁊ egiptioꝝ philoſophos. Et ſic omis
planeta coniungit̃ ei. ſ. ſaturno. ita oĩs ſecta
poſterior aliquod veſtigiũ capit ꝓ ea. ⁊ ipſa
de nulla. Si v̾o iupiter cõiungit̃ cũ marte
et ſi mars applicat̃ ei. tunc ſignificat ſectam
caldeoꝝ adorantiũ ignẽ. de cuius natura ẽ
mars effectiue De qua ſecta eſt Abraham
ereptus dicente dño ad eum. Geneſ xv.
Qui eduxi te de vr caldeoꝝ. Si vero iupi
ter coniungat̃ ſoli ſignificat ſectã egiptioꝝ
ſolem adorantiũ. Und̾ ille phutifar cuius
filiam duxit Joſeph erat ſacerdos elyopo
leos id eſt ſolis. Si v̾o iupiter cõiungit̃ ve
neri ſignificat ſectam ſaracenoꝝ vel magis
agarenoꝝ. quia ab agar ⁊ yſmaele. quaꝫ ſe

ctam colit machometus. anno ab icarnatõe
dñi. dcccccxxi. Et illa ſecta tota dicit̃ vene/
rea ⁊ voluptuoſa. itantũ ꝙ ille licẽtiauit zo
domiticũ ꝯtra naturã. ſicut dicit Euſtachiꝰ
vij. ethicoꝝ cõmẽto. ix. Et licet machome
tus hanc legẽ reliquerit in ſcriptis. in libro
qui dicit̃ alcoranus. tamẽ illa ſecta lõge añ
chriſti aduentũ habebat̃ in vſu hominũ. ſic
dicit Ouidiꝰ qui fuit ante xp̃m ⁊ in tempe
xp̃i in. iij. libro d̾ vetula. Unde ſicut in hac
lege ait. i qua ſi liceãt quecũqꝫ licere putẽt̃
ſcripta. licet nondum ſupᷓ hoc lex inueniat̃.
et hoc machometꝰ longe pꝰ ad. dcccccxxi. an
nos ꝑdicauit. Si v̾o iupiter coniũgit̃ mer
curio. ſignificat ſectã xp̃ianã. Jn qua ſcd̃m
eum. occultatõ eſt. grauitas ⁊ labor. Cuius
cauſa eſt. Nam mercurius inter ceteros hꝫ
ſignificatiõem ſupᷓ libros diuĩos ⁊ oracula
ꝓphetaꝝ quoꝝ teſtimonio hec lex cõfirmat̃
Jtem reſpectu alioꝝ planetaꝝ habet motũ
tam variũ. et tam difficilem ad ymaginan
dum. Et ideo merito ſignificat illam legẽ.
que veritates affirmat difficiles ad ymagi
nandũ. et ſupᷓ humanã noticiã exĩtes cõti
net ſicut lex xp̃i facit. ⁊ huius ſignificator ẽ
mercurius ꝓpter hmõi cauſas et ꝓcipue in
virgine exñs cum ioue Jn v̾gine eñ hꝫ
mercurius omnem dignitatẽ ſcꝫ domũ ex
altationũ triplicem faciẽ ⁊ terminũ. et ideo
hec lex naſcit̃. vñ Albumaſar. v. libro ma
ioris introductorij dic̃. ꝙ omnes antiqui in
dei. caldei ⁊ babilonij docuerũt. ꝙ ĩ prima
facie virginis aſcendet v̾go mũdiſſima nu
tritura pueꝝ in terra hebreoꝝ. Si vero iun
gatur iupiter cũ luna erit lex vltima q̃ oms
leges alias ꝑturbabit. vn̾ dicit ꝙ erit mu
tatio ⁊ corruptio fidei ex illa lege. et maxĩe
ꝑ artẽ magicã ⁊ nigromãtiã q̃s luna ſignifi
cat Sed q2 luna miro mõ in zodiaco et fe
ſtinãter ꝑmutatur de triplicitate in triplici/
tatem ideo nõ ꝑmanebit lex illa. nec dura
bit diu ſicut dicit Albu. ⁊ eſtimat̃ a ſapien
tibus. ꝙ erit lex antixp̃i. Secũdum ergo ꝑ
dicta põt determinari aduentus xp̃i ſub Al
bumaſar. Unde ipſe determĩat tpꝰ cuiꝰlibet
ſecte. Sectam machometi ꝓbat non poſſe
durare vltra. dcccclxxxiij. annos ſolares. ⁊
ſic finis iſtiꝰ ſecte fuiſſet anno dñi. M. ccc
xviij. ¶ Scd̾o nota ſm̃ Ouidiũ in. iii. li.

de vetula vel de mutatione vite Ouidij. q
magna ⁊ fere maxima ꝯiunctio ſaturni ⁊ io
uis fuit anno xxiij. Auguſti ceſaris. que ſi/
gnificauit ꝓphetam eſſe naſciturū d virgine
poſt annos ſex a tp̄e iſto. ita q xp̄i natiuitaſ
ſcḋm ip̄m fuit ãno. xxx. auguſti. Nec obſtat q
quãqȝ legit̃ xp̄m natū. xlij. anno ceſaris. ſcḋȝ
q dicit Oroſius de ormeſta mūdi lib. vij.
Nam controuerſia illa ſoluit̃ computando
a morte filij. et tunc chriſtus natus eſt. xlij.
anno. ſed xij. annis regnū acquiſiuit bellan
do. Jdeo nõ dicit̃ ꝓprie regnaſſe ſed bellaſſe
Habuit em̄ quinqȝ bella. quoȝ vltimum
fuit apud acon. in quo deuicit cleopatrã et
anthoniū. ⁊ quieuit regnū ſuum in pace. ⁊ ex
tūc computãdo cleopatrã ⁊ Anthoniū. iij.
ãno natus ẽ xp̄s. dicit enī Ouidi⁹ metrice
ſic. Vna quidẽ talis felici tp̄e nup̄er Abſqȝ
maris coitu de virgine cui⁹ habet̃. Typus
vbi mercurij vis ml̃tiplicat̃. Vñ notandū
q prima facies virginis tūc aſcendebat. ex
quo fuit illa cõiunctio. vi. ãno añ xp̄i natiui
tatem. Vnḋ medius motus ſaturni ⁊ iouis
erat p ſex ãnos. v. dies et horas. x. ⁊ lvi. mi
nuta. Et petit ouidius q poſſit viuere ⁊ vi
dere ſectam illã. Et deſcribit virginẽ et ei⁹
laudem ſic. O virgo felix. O virgo ſigna
ta p ſtellas. Vt ſpica viret. quis det michi
viuere tantū. q poſſem laudū fore preco tu
arum. Nã niſi fores ibi nõ eligeret te. Hic
deus omnipotẽs vt carnẽ ſumeret ex te.

Quãtum nūc ad continuatõem epiſtole
ſeu lectõis heri dictū fuit qualiter xp̄i paſſio
ꝓphetice dnunciabat̃. hodie magis ꝓprie d
paſſionis ignominia ⁊ turpitudine tractat̃
et ſcḋm hoc tres ſunt ptes lectõis.
Jn prima notat̃ paſſionis xp̄i altitudo vir
tuoſa. in principio.
Jn ſcḋa paſſionis turpitudo ignominioſa.
ibi. Et nõ eſt ei ſpecies
Jn tercia paſſionis plenitudo fructuoſa ibi
Jpſe autẽ vulneratus eſt.

Quãtum ad primaȝ

partem dicit̃ Jn diebus illis. ſ. qñ yſaias
ꝓphetauit dixit. Domine deus eterne. quis
credidit auditui noſtro. i. quis credidit mi
ſterio incarnatõis ⁊ marie paſſionis chriſti
qḋ nos ſpū ſancto reuelãte audiuim⁹ et in/
tellerimus. et loquimur in pſona omniū p
phetaȝ loquẽtiuȝ d xp̄i incarnatõe ⁊ paſſio
ne. q. d. Negociū illḋ erit ita arduū. q pau
ci credent qḋ ſatis mõ patet. q2 pauci fide
les credentes in compatõe ad nõ credẽtes
ymo qḋ magis ẽ flendum. pauci fideles au
diui ꝓphetaȝ de miſterio paſſionis tractan
tium credūt. credulitate dilectõis, ꝯpaſſio
nis ⁊ opationis. Quare ſubinfert ⁊ brachi
um dñi. i. eterni pr̄is filius. cui reuelatum ẽ
q. d. paucis eius xp̄us dignitas ⁊ poteſtaſ
reuelata eſt q credãt credulitate pfecta. ip̄ȝ
qȝ brachiū aſcẽdȝ crucis patibulū. ſic virgul
tū ſe dilatãdo p fidei mltiplicatõȝ l' brachi
oꝝ i cruce extenſiõȝ. Et aſcẽdȝ ſic radix q2
lȝ in t̃ra radix ſit deſpecta. et in terra abſcon
ſa. tñ de ea tota altitudo. ⁊ pulcritudo arbo
ris ſurgit. Sic ex xp̄o ſurrexit tota pulcritu
do. longitudo ⁊ latitudo ſancte eccl'e. Hec
etiam aſcendit de terra ſitienti. i. ſynagoga
iudeoꝝ que tunc erat ſine humore grẽ ſiti/
ens tantūmodo tpalia ⁊ terrena. Mora k
liter eſt notandū. q vt videmus q qui ali
quid vult notificare incognitū. p aliqḋ ma
gis notum mõſtrat et ꝓbat. Jn cognitione
em̄ noſtra inata eſt via a notioribus nobis
ad notiora nature. tranſire a ſenſibilib⁹ ad
intelligibilia. i. philiſicoꝝ. Que em̄ vidim⁹
et audiuimus ſcimus. De his enã quilibȝ
teſtificari pt. vt habet̃ d teſtib⁹. Cuȝ cãm.
etiam ſi aliqs eſſet mutus dū tamẽ audiat.
et ſcribere ſciat bene teſtat̃. C. qui teſtamẽ
ta facere poſſunt. vel non. l. diſcretis. Jn ſi/
gnum hui⁹ diſcipuli xp̄i dixerūt principib⁹
⁊ magiſtratib⁹ templi ꝓhibentib⁹ ne loque
rentur neqȝ docerent in noie iheſu. Nõ em̄
poſſumus ea que audiuim⁹ ⁊ vidimus non
loqui. Actuū. iiij. Ad ꝓpoſitū yſaias cum
a teſte ifallibili. ſcȝ ſpū ſctõ audiuit miſteria
incarnatõis. ⁊ que dei fili⁹ in carne. ⁊ p car
nẽ opari deberet. a principio vſqȝ in finem
teſtificari potuit. et vt ea diſcretius capem⁹
credendo. ſenſibili et magis noto exẽplo i
ſcriptis ſuis i virgulto et radice notificauit
Xp̄us enim iuxta tres ſtatus vite ſue ſcȝ L
in vtero virginis. extra vteꝝ. et p⁹ paſſionẽ
virgulto compat̃ ꝓpter tres ptes eius. fuit
em̄ quaſi.
Radix in vtero matris.

Stipes in ligno crucis.
Fructus in virtute paſſionis.
De primo Apocal. xxij Ego ſum radix et ge
nus David. Nam ſicut radix occultatur in
terra. nec cernitur aliqua pulcritudo eius do
nec egrediatur. Sic dei filius in terra benedi
cta. uteri virginalis novem menſibus latebat
abſconditus. nec oculis humanis videbatur
non minus tamen perfectus deus et verus homo
et perfectus ab ipſo momento conceptionis
et unionis dei et hominis. Et ſecundum magiſtrum
iij. ſententiarum diſt. iij. c. v. Membrorum illius domi
ni corporis diſtinctio adeo tenuis erat et par
va ut humano viſui vix poſſet ſubijci. Hic
enim puerulus tenerrimus. licet fuerit in ute
ro abſconditus et parvus in virtute pulcritudi
ne ſapientia et poteſtate tamen fuit perfectus. Sed
queritur. ſi parvulus chriſtus habuit ab inſtan
ti conceptionis omnem ſapientiam et potentiam
quare dicitur Luce. ij quod puer Jheſus et con
fortabatur. et etiam quod proficiebat etate et ſapientia.
Dico ſecundum doctores et Nicolaum de lyra quod in
corpore xpi fuit augmentum reale quantitatis
ſed in anima eius non fuit augmentum reale gratie
virtutis vel ſapientie. quia plenitudinem omnem habuit
ab inſtanti conceptionis. ſed quantum ad oſten
ſionem in effectu magis apparebat. ſecundum quod
creſcebat et ſecundum quod volebat. Quantum etiam ad
ſapientiam eius dicunt quidam. quod in xpo duplex
erat ſapientia. Una divina. et hec non potuit au
geri vel diminui. cum neceſſario ſit infinita
Alia humana et hec ponitur duplex in chriſto.
Una habitualis et illa in xpo non fuit augmen
tata quia ab inſtanti conceptionis habuit pleni
tudinem ſapientie. quanta poteſt conferri nature hu
mane. Alia experimentalis. que accipitur per operati
onem ſenſuum. Et ſecundum hoc dicunt aliqui quod
in xpo fuit eiuſdem nature cum alijs hominibus.
Et ideo cum non ſit ponendus ocioſus. in eo ha
buit operationem abſtrahendi ſpecies intelligi
biles a fantaſmatibus. et ille ſpecies recipiebantur
in intellectu poſſibili eius. et ſic proficit tali ſa
pientia. Hunc ergo parvulum potentiſſimum et
ſapientiſſimum deſiderabant ſancti patres in ter
ra apparere. dum in materno utero claudere
tur abſconſus. di. yſa. xlv. Rorate celi deſu
per et nubes pluant iuſtum aperiatur terra et germi
net ſalvatorem. i. virgo benedicta pariet et germi
net ſalvatorem. Et ſequitur ſtatim poſt. Vere tu
es deus abſconditus. ſed ubi. in terra ſitienti
id eſt virgine caritate inflammata. ſine humo
re virilis ſeminis. vel carnalitatis. ſed virtu
te ſpiritusſancti. tanquam rore celeſti fecundata etc.
Secundo. xpus comparatur ſtipiti quando m3
in ligno crucis expanſis manibus erigebatur
Yſaie. lxv. Expandi manus meas tota die
ad populum incredulum. Nam ut dicit philoſophus in
libro de plantis. Due ſunt cauſe quare rami
in arboribus extenduntur. Una materialis ſcilicet
humor unctuoſus habundans in planta. Se
cunda formalis eſt calor ſolis fortiter trahens
et conſtringens. quibus concurrentibus in ligno
caritatem habente. hincinde ramus cauſatur et pro
ducitur. Sic etiam quod dei filius in arbore cru
cis in modum ramorum brachia expandit. fuit
immenſa pietas et miſericordia filij dei ſe volunta
rie offerentis. et patris celeſtis nimia caritas. que
traxit filium ad hoc. ut patri obediret. ephe
ſiorum. ij. propter nimiam caritatem ſuam qua dile
xit nos deus. cum eſſemus mortui peccatis.
convivificavit nos xpo. Hec pietas filij et
caritas patris proponitur nobis in figura. Geneſis
xxij. In immolatione yſaac quem pater ſuus abra
ham ferventi amore dilexit. cum eſſet unige
nitus filius eius et in ſenectute genitus. Deus
namque volens eum temptare an diligeret eum
dixit ei. Tolle filium tuum unigenitum quem dili
gis yſaac. et offert illum ſuper unum montium quem
monſtravero tibi in olocauſtum. hec figura dili
genter conſiderata mirabilem repreſentat et ſtupen
dam temptationem. ſed ſi ſignatum fuerit decla
ratum mirabiliorem invenio repreſentationem. di
cit igitur. Tolle ſupple tu. non per alium ſed per
teipſum. filium non bovem vel aſinum. tuum non alie
num. non unum de multis. ſed unigenitum. non
iſtum quem odis ſed quem diligis yſaac. tanquam
in ſenectute genitum et tibi pro munere et pro
miraculo datum. Joſephus dicit quod iſte puer
ad favorem et amorem ſuos parentes provocabat
quia in omni virtute et religione parentum ſolici
tudinem habebat yſaac. in quo benedictionis pro
miſſio. unde ſi ille occideretur tota ſpes promiſſi
onis fruſtraretur. Et vade in terram viſionis. q.
d. Nolo quod imperitum eum immoles. ſed paula
tim filium tuum deducas. Quis enim dolorem
animi eius ad plenum poſſet enarrare. unde
per tres dies ipſum continue videns. eique collo
quitur. cibum de ipſo ſumit. et in ſinu ſuo dor

mit.⁊ tñ illum offerre debebat. vnde dicit
Et offeres illum ibi in olocauſtū. quod di
citur totū incēſum vt nihil de eo remaneat
nec etiam os ad ſolaciū prīs Super vnum
montiū quē monſtrauero tibi. Quod fecit
Abraham ꝺ nocte conſurgēs ſtrauit aſinū
ſuū et ꝑparauit neceſſaria olocauſti. nemini
enim voluit indicare ne.ſ.retraheretur.⁊ ſic
nō pareret ꝑcepto dei Quid factū eſt. ter
cia vidit montē ꝓcul.et relictis iuuenibus
quos ſecū duxerat cum aſino. impoſuit lig
na ſuꝑ yſaac accipiēs gladiū ⁊ ignem.aſcen
dit ſolūmodo cum eo.et cū ſic irent.ait yſa
ac ad patrē. Ecce ignis ⁊ ligna.vbi eſt vi
ctima olocauſti. O deus quō tūc fuit prīno
cordi.quādo talis puer ſic dulciter ipm al/
loquitur. quē in ꝓrimo voluit immolare.
Cui pater ait Deus ꝓuidebit ſibi victimā
fili mi.Et ſic ſtrauit aram ⁊ diſponēs ligna
ignē adhibuit.Et ſm Joſephū ait ad pu
erum.o puer quē innumeris votis optaui.
ſuſceptūq; diligentiſſime alui in q̄ me felicē
arbitrabar cū me viderem ad pleniorē eta
tem ꝑuenire vt moriens mei relinquerem
ſucceſſorē. Quia ergo ex voluntate dei fac
tus ſū pater tuus.ex volūtate ſimilr dei te
deponā. eo ꝙ ipe dignatur te accipe i odo
rem ſuauitatis.et ſicut fuit mirabilis ingreſ
ſus tuus in mūdum.ita ⁊ mirabil' ſit egreſſꝰ
Non enī iudicauit te deus egritudie ſeu bel
lo vel paſſione humana finire vitam tuam,
ſed cū orōnibꝫ ⁊ ſacrificio ad ſe animā tuā
reuocare. Erit ipe de cetero mei curā gerēs
ſenectutēq; regens.cuius gratia maxime te
nutriebā.hec nunc deuſ de te ꝑcepit. Quid
ad hoc yſaac dixit.ait Joſephus.ꝙ libēter
ſmonē patris accepit.et ait. Quia iniuſtū
eſſet vt natus fuiſſem ſi dei ⁊ patris iudiciū
refutarē aut nō me monſtrarē ambo⁊ volū
tatibus preparatum.qñ ſolo liceret patre id
volente.iniuſtū eēt nō obedire.hec dicens
acceſſit ad aram pariter ⁊ ad mortē. Abra
ham igr̄ accepto gladio ut filiū immolaret
Reuocauit deus ꝑceptum ꝑ angelū dicēs
Ne extendas manū tuam in puerū. nūc co
gnoui ꝙ timeas dñm. Non enī ſitiebat do
minꝰ pueri ſanguinē. ſed vt ſciret quomō
Abrahā timeret dñm. Et vidit poſt tergū
arietem inter vepres herentē cornibꝫ quē

aſſumens obtulit olocauſtū ꝓ filio. Hec hi
ſtoria ꝯgrue exponit caritatem dei patris ⁊
pietatem eius filij. Nam ꝑ Abraham reci/
pio deum prēm.⁊ per yſaac dei filiū Jhūm
xp̄m. quē innata caritas nō ſolū temptauit
ſed etiā compulit ꝓ ſalute humani generis
immolari.⁊ expanſis manibꝫ in cruce mori
Unde ſuꝑ illo vbo. Miſericordia ⁊ veritas
obuiauerūt ſibi ⁊c. Dicit bern̄. Ueritate et
iuſticia in terra manentibꝫ.vt miſeꝝ hoīem
flagellarent.pax ⁊ miſc̄dia acceſſerūt ad deū
qui dedit illas et q̄dā pio ſuſurrio paterna
pulſantes viſcera loquebātr̄. nunqd ineter
num ꝓijciet deus,aut non apponet ꝙ com
placitior ſit adhuc. Nunquid obliuiſcetur
miſereri deus.aut continebit in ira ſua miſe
ricordias ſuas.yſaac autē ſignificat chriſtū
qui reuera eſt gaudiū magnum qꝺ erit om
ni ꝓplo. Hunc pater ſingulariter diligit ⁊ ī
ſenectute genuit quādo ī fine ſeculoꝝ incar
nari conſtituit. Allegat autem caritas pro
hūano genere dicēs. Abraham qꝺ interꝑ
tatur prē multaꝝ gentiū.q.d. Tu qui es prē
omniū gentium ꝑ creatiōem ſuccurre eis ꝑ
filiū tuū tibi conſtātem vnigenitū ꝑ natu
ram.et vade in terram viſionis.i.in mōm
vbi videberis ꝑ fidē ⁊ offer eū in olocauſtū
vt totus immolet̄ ꝓ hoīe.bern̄. Totus mi/
chi datus ē.totus in meos vſus expenſus ē
Suꝑ vnū montiū. mons ille eſt locus cal
uarie.in quo redemptōnis nr̄e crucis miſte
rium eſt conſūmatū. Abraham ergo ſuper
yſaac lignū poſuit.quando diſpoſitiōe dei
prīs crucē ꝓpriam baiulauit. Etiam ignem
et gladiū ꝑtulit.qñ feruentiſſima caritate ſe
ueriſſimā mortis ſententiā accepit. Altare
vero eſt crux in qua xp̄s brachijs expanſus
eſt.non ſolū ligatus ſed manibꝫ duriſſime
clauatus. Q; aūt dicit.ne extendas manū
tuam. innuit ꝙ caro xp̄i crucifigi potuit.ſꝫ
diuinitas illeſa ⁊ intacta ꝑmanſit Per arie
tem inter vepres herentē cornibꝫ ſignificat
humanitas xp̄i inter iudeos exaſꝑantes ſu
ſpenſa et ad modū arboris ad duo brachia
crucis extenſa. Abacuc.iij.cornua in mānibꝫ
eiꝰ Ecce quomō feruor caritatis patris.bra
chioꝝ ramos expādit ſtipitis id eſt filij.
Tercio xp̄us compat̄ fructui ꝑ virtutē N
paſſionis. Nam ſicut fructus ſolet dlectare

guſtum corpalem. ſic memoria paſſiōis re
creare mentē. Cāticoꝝ. ij. Fructus illi⁹ dul
cis gutturi meo. i. menti. Fructus nanq̧ li
gni padiſi guſtātes mortificauit. fructus ve
ro crucis mortificatos reuiuificauit. i. corin
thioꝝ. xv. Sicut in adam oēs moriuntur
ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūt̄. Referūt qui
dam parabolice ꝙ in ciuitate iheruſalē erāt
quidā preclari nomīe ⁊ conditiōe. qui in ſu
perbia erecti romano impatori ſubiecti r̄ſi
ſtebant qui eos vicit. et in exiliū ppetuum
dānauit.. alioſq̧ ad eoꝝ dignitates et offi
cia ordiauit. Exules ꝯo inuidia moti ↄtra
illos electos callide eos p quēdā inter eos
nobiliorē ad conuiuiū magnū inuitabant.
In quo quinq̧ dulcia fercula pata ⁊ malo
veneno infecta. quemlibet guſtantē ſingl̄a
ri infirmitate occiderūt. Ex quib⁹ ipſi inui
tati. ⁊ oēs ab eis geniti mortui ſūt. Vidēs
hoc impator romanoꝝ. q̄ cunctas terras p
luſtrauit. nouit in quadā regiōe terrā nobi
lē illius virtutis. ꝙ aqua tranſiēs p venas
eius mortuos reſuſcitaret. miſit filiū ſuum
ad regionē illam longinquā. pticulam illi⁹
terre afferre. Que a filio impatoris inuen
ta ⁊ recepta. Impator quinq̧ fontes in ea
fodit. cuius riuuli dū mortuos attigerunt.
D a morte ſani et incolumes ſurrexerūt. ¶ Ci
uitas hec ē celeſtis iheruſalem q̄ viſio pacis
interptat̄. Ibi enim reſidet xp̄us qui fecit
pacem inter deum ⁊ hoīem. Hiere. iij. Vo
cabunt iheruſalē ſoliū dei pclari. In illa ci
uitate fuerunt angeli. ⁊ maxie lucifer pclar⁹
nomīe. quia dicit̄ ferens lucē ex eius condi
tione. cū eius natura oēm aliam creaturam
excellebat. hic in ſupbiā erectus. ſūmo im
peratori reſtitit. volens ſibi eſſe ſimilis di.
In celū aſcendā ſup aſtra exaltabo ſolium
meū. et ſilis ero altiſſimo. hunc deus vicit
et cum oībus adherentib⁹ eum ad ppetuū
exiliū ↄdemnauit. genus humanū eligens
vt ruinā angeloꝝ reſtauraret. Iuxta dictū
yſaie. li. Conſolabit̄ dn̄s ſyon. ⁊ ↄſolabit̄
oēs ruinas eius. Sup q̄ lu cifer inuidia cō
motus cū alijs q̄ nobilior ⁊ aſtutior. miſſ⁹
ad primos pntes ad conuiuiū et ad cibum
phibitū eos incitauit. In quo quinq̧ fercu
la delectationū eua guſtauit ſm ei⁹ quinq̧
ſenſus. Recepit eīm delectatōez ⁊ primū fercu
lū in auditu. qn̄ ei dyabolus dixit. Nequaq̄
q̄ moriemini. ſz eritis ſic dij. In viſu. Ge
neſ. iij. vidit mlr̄ ꝙ bonū eſſet lignū ad ve
ſcendū ⁊ pulcꝝ oculis. aſpectuq̧ delectabl̄e
in tactu. guſtu ⁊ olfactu. Geneſ. iij. tulit de
fructu ei⁹ ⁊ comedit. deditq̧ viro ſuo. Tu
lit. ecce tactus. comedit. ecce guſt⁹ ⁊ olfact⁹.
Ex his quinq̧ ferculis mortuū eſt gen⁹ hūa
num. Particula terre in regiōe longinqua
fuit virgo Maria. Iſtā igit̄ terrā filius im
patoris accepit in vtero virgīs. ⁊ in ea fo
dit in cruce quinq̧ fontes vulneꝝ. ps̄. Fo
derūt manus meas ⁊ pedes meos. Iſtoꝝ
fontiū riui ad mortuos venerūt. ⁊ eos reui
uificauerūt. Ecce fructus ligni crucis.

Secunda pars lectōis in qua tracta

tur ignominioſa turpitudo paſſionis. quia
mors xp̄i in cruce apud iudeos fuit turpiſ
ſima. iuxta illd̄ Sap. ij. Morte turpiſſima
ↄdemnemus eū. Nā propter turpitudinē
non erat ei ſpēs. q̄tum ad debitam ↄmēſu
ratōnem mēbroꝝ. que ppter nimiā diſten
ſionē crucis nullam elegantiā habuerit. Ne
q̧ erat ei decor propter nimiū dolorem acer
biſſime paſſiōis. Quare pphta dic. Vidi
mus eū ſupple oculis mentalib⁹ p tempore
paſſionis. deſpectū ⁊ nouiſſimū. i. viliſſimū
viroꝝ propter viliſſimū gen⁹ mortis. ⁊ tan
q̄ viꝝ doloꝝ ⁊ dolorib⁹ plenū. et ſcientem
infirmitatē ⁊ quaſi abſcōditus vultus eius
in paſſione. nō ſolum vultus diuinitatis. ſed
etiā hūanitatis. qui tūc ſputo iudeorū tege
batur ⁊ deſpectus a iudeis habebat̄. vnde nec
reputauim⁹ eum. ſ. eſſe filiū dei. quia vere ſi
ficte languores nr̄os ipe tulit. ¶ Moralit̄
notandū. ꝙ quāto aliqd eſt ſubtilius ⁊ no
bilius tanto grauī⁹ ⁊ moleſtius fert dolorē
et leſionē. ſicut ocul⁹ qui ē ſubtilis. ⁊ aquee
nature. ex pho in de ſenſu ⁊ ſenſato ſi modi
cum ledat̄. grauat̄ multū. ⁊ ideo ne ledatur
natura ſibi palpebras dedit p conſuatiōe.
quia ſic vagina defendit ⁊ ↄſeruat gladium
ita palpebra oculū defendit ab exteriorib⁹
ſcdm cōmēdatorē vbi ſup. Ideo qui alteꝝ
in oculo ledit. atrocem ſibi infert iniuriam
Inſti. de iniurijs. §. nōnunq̧. quia nobili⁹
et vtilius hoīs membꝝ. Sic etiam ſcdm
gradū dignitatis. vite quoq̧ honeſtatem.

creſcit aut minuit̄ eſtimatō iniurie. vbi ſup
§. ſi plena. Ad ꝓpoſitū. cum xp̄us filius dei
et hominis digniſſimus ⁊ ſubtiliſſim⁹ fuerit ī
natura. ⁊ hōneſtiſſim⁹ in vita. atrociſſima eſti
manda eſt eius iniuria ⁊ ꝯtūelia a iudeis il
lata. Non ſolū in oculis verū etiā in tota fa
cie ⁊ corꝑe accepta ꝓ pc̄tis noſtris. Anſh.
O amātiſſime iuuenis quid feciſti vt ſic pa
tereris. Et ſubdit. Ego certe cauſa doloris
tui. Que verba reuera quilibet hodie rcita
tare pōt cum ꝟitate. q2 plura ⁊ maiora ob-
ꝓbria ſuſtinet mō a falſis xp̄ianis ſpiritualr̄
P ꝙ̄ vnꝗ̄ paſſus fuerit a iudeis corꝑaliter.
Nam tria obprobria accepit a iudeis q̄
hodie ſibi a multis xp̄ianis inferunt̄ ſpūalr̄
Fuit em̄ latronib⁹ aſſociatus in eductōe.
Cadaueribus collocatus in paſſiōe.
Contumelijs ſaciatus in crucifixione.
Dico primo ⁊c̄. De quo Iſaias in hodier
na lectōe cum ſceleratis reputatus eſt. Vn̄
ad eius ꝯfuſionem aſſociatus erat duob⁹
latronibus. vt etiam ipſe latro ⁊ malefactor
reputaret̄. qui ſanctus ⁊ innocēs ⁊ iuſt⁹ ſꝑ
fuit. Peius faciunt xp̄iani qui xp̄m ſumūt
ſine contritōe debita. et integra confeſſiōe.
et pn̄ia. quia xp̄o volunt aſſociare pctā que
ſunt latrones anie. et peiores ꝙ̄ homicide.
Cōmunicat enim xp̄us bn̄ latronibus ⁊ ho
micidis. vt eos reducat ad pn̄iam. peccatī
vero nō ꝯmunicat. quia pctm̄ non fecit nec
inuentus eſt dolus in ore eius. vt hic dicit̄
in yſaia. Nulla vt ait apl's ad corint. ꝯuen
tio xp̄i ad belial. nulla ꝑticipatio lucis ad te
nebras. nulla cōmunicatio iuſticie ⁊ iniqui
tatis. Volens ergo chriſtū bn̄ et fructuoſe
aſſociare. latrones pctōꝝ debet ꝑ contritōꝫ
⁊ integrā confeſſionē repellere ⁊ virtutes in
ducere que xp̄m reuerenter aſſociant. et de
manu ſacerdotis in cor quietū ducunt.
Q Sed pono ꝙ aliqs contritus ſit de omi
bus peccatis integraliter. ſed forte verecū
dia ductus ꝑcialiter cōfiteatur obticendo
aliquod pctm̄ de quo tamē maxime dolet.
Si talis contritus recipiat ſacramētum an
peccet mortaliter. Videt̄ ꝙ non. q2 recon
ciliatus deo pt̄ ſuſcipe hoc ſacramtū. ſed ꝑ
veram contritōem hō reconciliat̄ deo añ cō
feſſionē. Nam leproſi mūdati fuerunt añꝗ̄
oſtēderēt ſe ſacerdotib⁹. g̃ ex tūc pt̄ qs digne
hoc ſacramētū ſuſcipe. In oppoſitū eſt Ry
chard⁹ d̄ ꝑtāte ligandi ⁊ ſoluendi. c. xxi. di
cens. Si añ ſacerdotis abſolutōem crimis
ſuis ad cōmunionē corꝑis xp̄i accedat. pro
certo ſibi iudiciū māducat ⁊ bibit. etiā ſi cū
iam multū ꝑniteat. Añdet richard⁹ i. iiij. ſu
per ſn̄iam diſt. ix. ar. ij. q. ij. ꝙ contritus nō
cōfeſſus pt̄ intelligi dupl'r. Aut de pctō ve
niali aut mortali. Primo mō ſuſcipiēdo ſa
cramētum nō peccat mortaliter. q2 de pctō
veniali non eſt neceſſaria confeſſio. niſi qn̄
nō habet pctm̄ mortale. tunc em̄ cum tenea
tur ſemel in anno cōfiteri oportet ꝙ d̄ venia
libus confiteat̄. Scd̄o mō diſtinguendū
eſt. quia aut habet copiā cōfeſſoris ydonei
et temp⁹ ſufficiens ad cōfitendū. et loque
lam liberā aut nō. Primo mō dico ꝙ ſuſci
piendo hoc ſacramētū peccat mortaliter q2
ad hoc ꝙ homo ſit dign⁹ hoc ſacramētū ſu
ſcipe. requiritur ꝙ rconciliet̄ deo et eccl'ie.
que reconcilatio eſt ꝑ confeſſionē et abſolu
tionem. Secundo mō diſtinguendum eſt.
q2 aut imminet ſcandalū ꝑſone ſue. niſi cō
mūicet. aut populi. aut q2 iam incepit ſacrū
miſteriū ſi ſacerdos eſt. et in quolibet illorū
trium licitū eſt ſibi cōmunicare cū ꝓpoſito
confitendi. Si aūt nō adeſt aliquis ꝑdicto
rum caſuū. tenet̄ expectare quouſꝗ̄ habeat
copiam ꝯfeſſoris. Ad argu. in contrariū di
cendū. ꝙ cum illa reconciliatōe qua homo
reconciliat̄ deo ꝑ interiorē contritōem. req
ritur ꝙ reconciliet̄ eccleſie ſi pt̄. añ huius ſa
cramenti ſuſceptōem. Secundo chriſt⁹ R
fuit cadaueribus collocatus. vn̄ Math. xxvi
⁊ venerūt in locū qui dr̄ golgatha. ſcd̄m Ie
ronimū eſt nomē ſyrū. ⁊ interꝑtat̄ caluaria
id ē teſta capitis carne ⁊ capillis denudata
ſicut extrahit̄ de ſepulcro. quoꝝ ibi erat mlt̄
titudo. quia ibi hoīes decollabant̄. Ad cō
fuſionē igit̄ xp̄i eū in illo loco cadauerꝝ cru
cifixerunt. Sed reuera viliori loco locatur
quando corp⁹ xp̄i ſumit̄ a pctōrib⁹ nō con
feſſis nec cōtritis. ſed inuidijs ⁊ inimicicijs
plenis quoꝝ heu magn⁹ eſt numerus. Aliq
nolentes pctā dimittere l' ꝓxīs indulgere
vel iniuſte ablata reſtituere. vel adulteraꝫ l'
adulterꝝ repellere. vel opa ꝓua ⁊ ꝓhibita re
linquere ⁊ hmōi. Tales ne excōmunicent̄
vel publicent̄. ſolent ſe alijs cōmunicādis

coniungere. et ſine cõfeſſione et licentia con
feſſoris cõmunicare. Hi non cū petro xp̄m
ſumunt. ſed cum iuda perpetuū interitum
Unde ap̄ls. i. ad Corint. xi. Quicūqꝫ mā
ducat hunc panēz indigne. reus erit corpo
ris ⁊ ſanguinis domini. Uñ ſacramentū euca
riſtie licꝫ ſit ſumme bonū. obeſt tamē malis
Quemadmodū vinū. lꝫ ſit bonū in ſe et ſa
num ſanis. febricitantibꝫ tamē ⁊ infirmis ē
nociuum. Quia autē ſacramentum eucariſtie
ſumme eſt bonū. naturaliter in ſumēte bonū
efficit. accidentaliter autē malum. quemad
modum videmus in qualitatibꝫ. ꝙ caliditas
tas naturalr̄ calefacit. accidentaliter autem
infrigidat. vnde videmus puteos ⁊ fontes
eſtiuo tempꝫ frigidari. qꝛ ex caliditate eſta
tis multa fit poroꝝ ac viſceꝝ terre apertio.
vnde ex ea educunt̄ vapores calidi. quibus
ſublatis viſcera terrę ⁊ aque q̄ in ipſis viſce
ribus ſunt infrigidant̄. Similr̄ ⁊ frigiditas
naturaliter infrigidat. accidentaliter autēz
calefacit. vt videmus in calce. cui ſi aquam
frigidam ſupinfundimꝰ fortiſſime caleſcit.
Sic ⁊ corpus xp̄i in ſe bonū. naturaliter bo
num maxim in hoīe efficit. accidentalr̄ aūt
malum. Si eñ humores corruptos vicio
rum inueſt. vicꝫ ſupbiam. auariciā. inuidiā.
⁊ hmōi. tūc multiplex malū in homine ope
ratur. Naꝫ plerūqꝫ homo ex indigna perce
ptione corpis xp̄i corꝑaliter citius moritur
⁊ qñqꝫ diutius ⁊ grauiꝰ infirmat̄. i. Corin.
xi. Ido inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles
et dormiūt multi. Glo. Infirmi febribus
et alijs infirmitatibꝫ et imbecilles longa in
ualitudine. ⁊ dormiūt multi. id ē morte cor
porali moriunt̄ ad correctiōem alioꝝ. Itēz
conſcientia homis plus amaricat̄. Job. pa
nis eius in vtero illius vertetur in fel. q. d.
Sumptio panis corpis chriſti vertetur in
fel male conſciētie. Felle inter omnia ſenſibi
lia nihil amarius. ſic nec mala conſcīa aliqd
doloroſius. Ue illis qui plus diligunt tale
fel ꝙ mel. i. malā conſcientiā. Item homo
plus indurat̄ ⁊ obſtinat̄ ſicut de iuda dicit
Johānes. Et poſt buccellā introiuit ſatha
nas in eum. vñ ⁊ manus cruētas miſit ī do
minū ſuum. ſ. xp̄m ⁊ filium dei. et deſperās
demū miſit manus nephādas in ſeipſum. ⁊
abiens laqueo ſe ſuſpendit. Sic etiaꝫ vide

mus illos qui ſepius in criminibꝫ ꝯmūicāt
grauius et durius ceteris obſtinati. quēad
modum patꝫ in quibuſdā criminoſꝭ religio
ſis ⁊ clericis. in quoꝝ compatōe facilius pa
ganos cōuertimꝰ. iudeos ⁊ ſaracenos. Itē
grauius eternaliter damnāt̄. Paulꝰ ad co
rinthios Qui indigne mādūcat iudicium
manducat ſibi ⁊ bibit. glo. i. dānationem.
Quid mirꝝ. ſi eñ Adam cū omi poſteritate
ſua pro comeſtione vnius pomi deus tam
dure puniuit quāto magis ꝓ indigna ſum
ptione huius cibi. Cum ergo tam dānoſū
ſit ꝯmunicare indigne. monet ap̄lus volen
tem digne accedere ſacramētum dicens. i.
coꝝ. xi. Probet aūt ſeipm hō ⁊c. probet ſcꝫ
ſe ī ſenſu. intellctū ⁊ affctū. ī opatōe ⁊ ꝯuer
ſatione. De his ꝓbatōibꝫ dicit̄ Hiere. vi.
Probatorē te dedi in populo meo robuſtū
Nulla his ꝓbationibꝫ vtilior nulla melior
neqꝫ trini. neqꝫ quadrini. neqꝫ hierarchiaꝝ
in celis. neqꝫ naturaꝝ in terris. Probet ſe
inquit. vicꝫ. ſi ſenſus exterior ſit modeſtus
et mundus. ſi intellectus interius ſit ſobri
us. ſi affectus aīme ſit ordinatus. ſi opatio
ſit ſine fraude ⁊ deſidia. ſi ꝯuerſatio ſit lumi
noſa ⁊ hōeſta et nemini ſcandaloſa ⁊ ꝓbatꝰ
ſic de pāe illo edat et de calice bibat. et tunc
ille panis ſupceleſtis cuius nō eſt ſpēs pro
pria. ſed aliena. non decor exterior ſed inte
rior. ꝓfert oēm vtilitatē ⁊ ſuauitatē iuxta illō
Sapie. Panem de celo ⁊c. Sed queri S
tur vtꝝ mali ſic ñ ſe ꝓbantes. et in peccatis
accedentes ſcienter. veraciter corpus xp̄i ſu
mant. Et videt̄ ꝙ ſic. Nam dominus eque
effugit peccatū conſecrātis vt manducātis
ſed nō ſe ſubtrahit ꝓpter pctm̄ celebrantis
ergo nec ꝓpter pctūm mādūcantis. Contra
Sap̄. i. In maliuolā animā non introibit
ſpiritus ſapientie. nec habitabit in corpore
ſubdito pctis. Si ergo corpus peccatoris
eſt tale. ergo nō ſuſcipit xp̄m. Reſpondet
bonauentura. in. iiij. ſup magiſtꝝ di. ix. Q, ſi
cut tangit magr̄ in lr̄a. Aliqui voluerūt di
cere ꝙ corpus xp̄i veꝝ a malis nō ſumitur.
quia ñ decet tantam maieſtatē ⁊ carnē tam
ſanctā et puraꝫ in corpus peccatis ſubditū
introire. Uñ dixerunt corpus chriſti verū
a ſpeciebus abſcedere. ex quo peccator la
bijs ipm ⁊ ore polluto ꝯtingeret Sed qm̄

hoc in errorem ducit. et manifeſte eſt ꝯtra
autoritates ſanctoꝝ. cōmuniter tenent do
ctores fideles. tanq̄ certitudinalr̄ verū ꝙ i
re media q̄ eſt corp⁹ xp̄i veꝝ. ñ eſt differētia
inter iuſtum ⁊ impiū. qꝛ ipſe dñs vtriſq̄ ſe
offert nūc. ſicut ꝓ omnibꝫ ſe obtulit in cruce
ſed quātum ad vltimā. ſcꝫ vnionē in corpe
miſtico. mlt̄ū refert. quia boni inde recipiūt
fructum. mali nō. ymmo potius damnum.
vt dictū eſt prius. Et ergo concedendū eſt
ꝙ recipiūt rem ſacramēti. qđ eſt corp⁹ xp̄i
veꝝ. quod natū eſt ex virgie. qđ pependit i
cruce. quod a mortuis reſurrexit. ⁊ eſt in ce
lis. ſed nō corp⁹ xp̄i miſticū. Ad argumētū
de ſapia dicendū. ꝙ intelligit̄ q̄ntum ad ef
fectum grē gratum facientis. nō quantum
T ad ſubſtantiā. Tercio chriſtus ſaciatus
fuit cōtumelijs. Ihiere. xx. Audiui ꝯtume
lias multoꝝ ⁊ terrores in circuitu. Sed ve
re hodie crucifix⁹ ꝑ peccatores. maiores cō
tumelias ſuſtinet ⁊ obprobria. q̄ ab inimi
cis. Ideo pōt ꝯqueri de malis et fictis xp̄ia
nis blaſphemis. Si inimicus me⁹ male dix
iſſet michi. ſuſtinuiſſem vtiq̄ ⁊c̄. Tu vero
homo vnanimis. dux meus ⁊ notus meus
qui ſimul mecū dulces capiebas cibos. In
domo dei ambulauim⁹ cum ꝯſenſu. Quid
nanq̄ grauius ⁊ amari⁹. ſuſtinere improperia
et iniuriari a putato amico cui maxia ſunt
oſtenſa ſigna caritatis. certe nihil. Sic xp̄s
caritatis ⁊ amicicie maxima ſigna oſtendit
chriſtiano. puta eū vnanimē deo patri fecit
per amariſſimā mortem. ecce primū. Ducē
omniū natōum ⁊ ꝑncipem fecit. nec eſt aliq̄
natio que ſaluari poſſit. niſi ſequat̄ fidē no
ſtram. ecce ſcđm. chriſtianū quottidie vſq̄
ad ꝯſummatōem ſeculi cibat ⁊ reficit. non
carnibꝫ thaurinis. aut capinis. ſed corpe ꝓ
prio. ⁊ digniſſimo potat nos ſuo ſanguine
ecce terciū. Que eñ natio q̄ hēat deos ap
ꝓpinquātes ſibi. ſicꝫ adeſt nobis dñs deus
nr̄. De illis bonis qꝫ deberem⁹ eū ſꝑ lauda
re. quidā maledicti ribaldi xp̄o ꝯtumeliam in
ferūt deo ⁊ bñfactori ſuo renouādo ꝑ blaſ
phemiā vulnera xp̄i ⁊ cruciatōꝫ. Aug⁹. ſup
illđ Math. xxvi. blaſphemauit. Nō minus
peccāt qui blaſphemāt chriſtū regnantē in
celis. q̄ qui crucifixerūt ambulantē in ter
ris. Ad hebreos. vi. Rurſum crucifigētes
in ſemetipſis filiū dei. vbi dicit glo. Non ꝙ
crucifigant filiū dei. ſed qꝛ ſimiles ſunt cru
cifixoribus. Crucifigūt autem in ſemetipſis
id eſt q̄ntum in ipſis eſt. Sicut igitur iudei
audita blaſphemia p̄ dolore ſciderunt veſti
menta ſua. Sic chriſtianus vt non perdat
meritū paſſionis. debet ſcindere veſtimenta
male conſuetudinis et linguam refrenare a
blaſphemijs.

Tercia pars in qua

notatur fructuoſa plenitudo paſſionis chri
ſti. ibi. Ipſe autem vulneratus eſt ⁊c̄. Pro
quo notandū. quia ꝑ paſſionē ⁊ vulneratio
nem chriſti ſum⁹ conſecuti ꝑfectam liberatō
nem et omīs periculi euaſionem. Ideo di
citur de anguſtia ⁊c̄. Et hoc per eum qui eſt
filius dei. cuius generatō ratōe eternitatis
non habet finem. Ideo dicit̄ generatiōem
eius quis enarrabit. quaſi diceret nullus.
Et ille dicitur abſciſus ꝑ mortem de terra
viuentiū qui ſupple eſt patris dei verbum.
Sed quare. non ꝓpter ſe quia innocens eſt
ſed propter ſcelus populi mei. id eſt gene
ris humani percuſſi eum. ſcꝫ permiſſiue. eſt
vox patris. Et quia ipſi iniuſte eum. ſ. ex in
uidia percuſſerūt. dabit deus pater pro vin
dicta eoſdem impios iudeos in manus ro
manoꝝ. ſcꝫ vt ipſos capiant et teneāt pro
ſepultura ſua. id ē propter mortem xp̄i quē
nudum ⁊ ſpoliatū mori fecerunt innocētē
eo ꝙ iniquitatē non fecerit ⁊c̄. Tamē illo
non obſtante. id ē chriſti innocentia. domi
nus ſcꝫ pater voluit eum conterere. ſupple
per mortē et anguſtiam paſſionis ⁊ infirmi
tatem carnis aſſumpte. quia ſi chriſtus. id
eſt filius dei poſuerit aīmā ſuam. i. vitā pro
peccato hominis. videbit ſemen longeuum. ſ.
ad finem mundi. filios et filias cōgregabit
Exemplum ſicut granum frumenti ⁊c̄. Io
hannis. xij. Et voluntas domini id eſt dei
patris in manu eius id eſt operatōe chriſti
dirigetur. ⁊ totaliter implebitur. pro eo ꝙ
tradidit ſe ſpontanee in mortē ⁊ ꝙ a iudeis
cum ſceleratis quaſi reus reputatus eſt ⁊ ta
men peccata multoꝝ tulit id ē ſanguīe ſuo
lauit. Inſuper ꝓ tranſgreſſoribus id ē cru
cifixoribus in cruce orauit dicens. Pater
dimitte illis. vt non perirent. ⁊c̄.

Moraliter. Inter oīa mala domeſticā
pacem pturbātia nihil intolerabiliꝰ vicino
malo. ideo iudeus cum ꝯ chriſtianū cōmo
uetᷣ ei vicinū malū imꝑcatur. quia quanto
quis alteri familiarioꝛ exiſtit. tanto magis
et facilius nocere pt. Per ꝯtrium. bonus vi
cinus eſt pars domus ꝛ familie vicini ſalꝰ.
quia vicinū ſicut ſeipm̄ defendit ab iiurijs
Quare ſapiens ꝓuer. xxvij. Melioꝛ eſt vi
cinus ſcꝫ bonus iuxta ꝙ̄ frater lōge. Debet
enim bonꝰ vicinus vicinum nō perturbare
et iniurias ſi pt ab eo expellere. quia ſcd̄m be
atum Ambro. ꝛ allegatᷣ. xxiij. q. iij. Non in
ferenda. Qui nō repellit iniuriā a ſocio ſuo
ſi poteſt. taꝫ eſt in vicio ꝙ̄ ille qui fecit. Ad
ꝓpoſitum. homo in ꝑadiſo cōſtitutus duos
habuit vicinos. vnū malum. ſ. dyabolū qui
ſibi grauia vulnera intulit. ꝛ varijs iniurijs ꝫ
v eum pturbauit. Alter vicinus deus. qui
tam bonꝰ fuit ꝙ vt ipe homiem defenderet
et iniuriantē dyabolū vi repelleret. arma q̄
bus poſſet bellare ꝯ aduerſariuꝫ aſſumpſit.
. ſ. humāitatem. et vulnera pctoꝝ noſtrorū
ſuis vulneribꝫ curauit. et remedia ſacramē
torum efficacia dedit. Unde mgr. iiij. ſniaꝝ
in principio dicit. Samaritanus eniꝫ vlne
rato appropians curatōi eius ſacramentoꝝ
alligamenta adhibuit. qꝛ contra peccati ori
ginalis et actualis aīme vulnera. ſacramen
torum remedia deus inſtituit. Nam per vul
neratiōem xp̄i nr̄a pctoꝝ.
Uulnera penitus ſananᷣ.
Aduerſa leuius portanᷣ
Interioꝛa plenius letificanᷣ.
De primo habetᷣ hic ꝑ yſaiam. liuore eius
ſanati ſumꝰ. Refert mgr Jacobꝰ in libro ꝺ
mirabilibꝫ orientaliū regionū. ꝙ pellicanꝰ
eſt auis odioſa ſerpentibꝫ q̄ exiens nidū ꝑ pa
ſtu. ſtatim ſerpens ſubintrat ꝛ pullos ſuos q̄ ſ
repit pūgit ꝛ occidit. Pellicanꝰ ꝺo rediēs
pullos ſuos mortuos ꝑ triduū luget. ꝑcuti
ens roſtro pectus ſuū. ſanguie pullos viui
ficat. ex cꝰ fuſione ſanguis mltū debilitatus
naturali affectu ſibi ꝯpacientes in nido reti
net. ceteros ꝺo quaſi ꝺgeneres de nido eij
cit ꝛ expellit. Sic xp̄s odit ſerpentē antiquū
. ſ. dyabolū. Dū aūt poſuiſſet hoiem ī nidū
ꝑadiſi ꝛ abſcederet. ſ. hoiem relinquēdo li
berū. venit dyabolꝰ ꝛ hoiem occidit. q̄ reper
to filius dei per tres dies luxit pullos ſuos
quia toto tp̄e legis ſcripture. humāo gene
ri condoluit. Doleo ſuꝑ te fili mi Abſalon
ſcd̄i regū. xviij. Et ideo tercia die. ſ. tempe
legis noue. tempe paſſionis. roſtro ſe per
cuſſit. qn̄ ſine contradictōe aliqua crucifixꝰ
latus ſuū pmiſit lancea pforari. et tunc ſan
guine ſuo pullos occiſos pfudit. ꝛ vulnera
peccatoꝝ curauit. Tria nanqꝫ vlnera hō x
a dyabolo ſerpente accepit. que efficacia vul
nerum xp̄i tribus remedijs poſſunt curari.
Primū vulnus ē originalᷣ culpa. Illo vul
nere oēs deſcendētes ab Adam ꝯmuni le
ge ꝑcutiuntᷣ. vt ꝺꝛ de cōſe. di. iiij. c. firmiſſi
me. Contra qꝺ eſt remediū aqua baptiſma
tis. cuiꝰ virtus ꝛ efficacia a latere xp̄i ꝛ vul
neribꝫ eius effluxit. De qua pdixit Ezech.
dicens in pſona dei. Dabo vobis aquā mū
dam et mūdabimini ab omnibꝫ inquinamē
tis veſtris. Et notāter dicit ab omibus. qꝛ
non ſolū originale. verumetiā in adultis ve
nialia et mortalia mundat. de conſe. di. iiij
de generante. Quādo eni miniſter chriſti
pueꝝ exterius in aquā mittit baptiſmatis.
chriſtus interiꝰ grām īfundit. mediante
qua crimia ab aīma tolluntur. Sed cur re
manēt penalitates. ſ. eſuries. ſitis. quia ceſ
ſante cauſa ceſſare, etiam deberet effectus.
Reſpondet mgr. iiij. ſent. di. iiij. c. vltimo.
R, hoc fieri ideo tradūt ſancti doctores.
quia ſi etiam homies ꝑ baptiſmum a pena
liberarentᷣ. ipſam putarent baptiſmi pmiuꝫ
nō precium eterni regni. Iꝺo ſoluto reatu
peccati. temporalis pena manet. vt illa vita
ſtudioſius queratᷣ. que erit a penis omnibꝫ
aliena. Et vt ſic fideli certandi materia et
vincendi daretur occaſio. qui nō vinceret
ſi nō pugnaret. nec pugnaret ſi in baptiſmo
immortalis fieret. Sed quomō paren y
tes in baptiſmo purgati. puerū maculatum
originali generāt. Dico ꝙ ſicut granū pu
rum abſqꝫ palea ſeminatū. nō minus granū
paleatum generat. ſic ꝛ hic. Secundū vul
nuſ eſt venialis culpa. quoꝺ licet nō ſit leta
le. eſt tamē nociuuꝫ. quoꝺ quilibet accipit
dum inſtinctu ſerpentis dyaboli cōtra conſi
lia dei facit. ſcd̄m doctorem ſubtilem in. iiij
hoc vulnere quis inficitur ſcd̄m Auguſti.
vt recitatur in Canone diſtinc. xxv. §. alias

Quociens aliqs in cibo vel i potu plus ac
cipit q̃ neceſſe eſt. vel plus loquit̄ vel tacꝫ
q̃ expedit. vel plus pauperē petentem im/
portune exaſperat. vl' ſanus corꝑe aliꝭ ieiu
nantibus prandere voluit. aut ſomno de/
ditus ad eccleſiā tardius ſurgit. quociens
excepto filiorꝝ deſiderio vxorem cognouit
ꝛ plura talia. Aduertendū tamē ſane ꝙ hu
iuſmodi venialia poſſunt interduꝫ eſſe mor
talia. ſi nimius ſit eorꝝ exceſſus. Pro quorꝝ
remedio q̃tum ad eorum efficaciam ex me
rito paſſionis de vulneribꝫ chriſti fluxerūt
multa remedia. ſ. eucariſtie digna ſumptio
aque bn̄dicte aſperſio. elemoſinarꝝ largitio
dominica oratio. generalis confeſſio. ſacer
dotalis benedictio. crucis ſignatō. extrema
vnctio. pectoris tunſio. et quodlibet opus
deuotū. Et q̃ maxime paſſionis chriſti de
uota recordatio. Tercium vulnus eſt mor
talis culpa. quā quis incurrit. quādo ſcd̄m
ſtatum contra dei ꝑcepta facit. In cuius re
medium ex latere chriſti efficacia penitēcie
effluxit. ſine qua adultis in mortalibꝰ vul
neratis. nec curari nec ſaluari pōt. Ecce q̃n
tum bonuꝫ vulnera chriſti ꝓfuderūt in reme
dium peccatorꝝ ꝛ ſcelerum noſtrorꝝ. Debet
ergo homo eſſe deo gratus ꝛ compaſſioneꝫ
ad chriſtū habere d' innocente morte. quia
quos in ſctā eccleſia ingratos reperit vt pelli
canus in die iudicij ab electis ſepabit. ꝛ ad
penam deijciet eternā dicens. Ite in igneꝫ
2 eternum. ꝛc. Secundo ꝑ vulnerationē
chriſti nr̄a vulnera aduerſitatis et tribulati
onis leuiꝰ tolerāt̄. dū ſcꝫ vulnera xp̄i ad
memoriā reducunt̄. Vn̄ d' greg. Si paſſio
chriſti ad memoriā reducit̄. nichil ē quod
non equo aīo toleratur. qꝛ ſicut medicus
expertus vulnus ſuū ꝑ ſe curatū. alijs ſolet
egrotis oſtēdere. vt ſpem tribuat egrotanti
poſſe ſuum etiā curare. Sic medicꝰ aīarꝝ
et corporꝝ ante oculos hominū ſua ꝓfunda
ponit vulnera. vt confidamꝰ etiam nr̄a vul
nera aduerſitatis velle remediare dicens.
Trenorꝝ. i. O vos oēs qui tranſitis ꝑ viā
attendite ꝛ videte ꝛc. Attendite inq̃ vos
peccatores omnia mēbra xp̄i ꝓpter vos vul
nerata crudeliter. Caput ꝑ ſpineam coronā
cor per lanceā. manus ꝛ pedes cum clauis.
totum corpus virgis ꝛ flagellis. Attendite
igitur ꝛ videte ocul'. o xp̄iani crudeliſſimaꝫ
mortem. quā innocēs chriſtus dei filius et
virginis dilectiſſimꝰ paſſus eſt. In capite
ꝓpter ſpineam coronā. in oculis ꝓpter lacri
mas. in facie propter alapas. in manibus ꝛ
pedibus propter plagas. in brachijs pro/
pter nimiā extenſioneꝫ. in tibijs ꝓpter inſo
litam ꝯplicatōem. in toto corꝑe ꝓpter variā
ꝑcuſſioneꝫ. in auditu ꝓpter conuiciū clamo
rum. in viſu ꝓpter contemptibilē deriſionē
in olfactu abominabilium ſputorꝝ. in guſtu
multarum amaritudinū. in corde multaruꝫ
tribulationū. Reſpice ergo o homo in faci
em chriſti tui. Hic ꝫ liberator tuus creator ꝛ
ſaluator pependit in cruce. Mit mynnender
gotheit. mit verwuntē hertzen. mit verſer/
ter mēſchheyt. mit betrubtē ſinnē. mit kran
cken gliedern. mit blutenden wundē. mit
zerſpanten armē. mit zerdenten adern. mit
ruffendem munde. mit heiſerer ſtymme.
mit bleichem antlitz. mit tot licher farbe mit
weynenden augen. mit geneigtem houbt.
Ad quēlibet venientē paternaliter ſuſcipiē
dum ꝛ oſculanduꝫ. Auguſtinꝰ. Caro medi
ci factum eſt medicamentū egroti. Attendi
te igit̄ ꝛ videte vos omnes qui tranſitis in
tribulatiōibus et aduerſitatibus per viā. ſi
eſt dolor ſimilis. quaſi diceret non. ergo ſu/
ſtinete patienter modicū propter me. quia
paſſus ſum ꝓpter vos multa. Tercio vul A
nera chriſti ꝛ ſanguis effuſus noſtra itero
ra letificat. Dum eni homo deuote recolat̄
fructum ꝛ vtilitatē chriſti paſſiōis. ſinglari
infuſione grē et deuotionis aīa incipit io
cundari. et dulciſſimis vocibus exultatōis
deo gratias agere. In quo anima d'uota cō
patur cigno. que eſt auis albiſſima. cuius ꝓ
prietas eſt ſcd̄m Ambroſiū in examerō. ꝙ
appropinquās ſue morti. ante tres dies vo
ces emittit dulciſſimas ꝛ amenas. Cuiꝰ ra/
tio eſt ſcd̄m Albertuꝫ ſanguis cigni eſt dul
ciſſimus ꝛ puriſſimꝰ. ꝛ in tali puncto currit
ad cor vt eum confortet. quo cōfortato ad
tantam dulcedineꝫ voces amenas emittit
laudis. Auis iſta alba. eſt aīa ſancta et de
uota. que ante mortem tercio die in ſtatu
gratie. ex compaſſione amariſſime mortis
chriſti corde debilitatur. ad quod confor/
tandum cōcurrit per inſulam meditatōnem

ſanguis xp̄i dulciſſimꝰ ⁊ amore feruēti effu
ſus. ꝗ ꝯſiderato deuotus hō̄ ĩ voces laudis
A et exultatōis ameniſſimas ꝓrumpit. Ut
igit̄ quilibet hō̄ has laudis voces plenius
modulari poſſit. attendat mēorie paſſionis
fructus. Scd̄m enī Albertū quilibet conſe
quit̄ fructus et vtilitates deuote recolens
xp̄i paſſionē. Primus eſt tam maxia gr̄a et
pene remiſſio. ꝙ vtilius eſt homini ſic. con
ſiderare paſſionē. ꝗ̄ ſi ꝑ integꝝ annū ſexta
feria ieiunaſſet. Scd̄s ꝗ̄ ſi ſemel in hebdo
mada accepiſſet diſciplinā ꝑ integꝝ annuꝫ.
vſqꝫ ad effuſionē ſanguis. Tercius ꝗ̄ ſi per
annū ſemel in hebdomada pſalteriū legerꝫ.
Et bernardꝰ Quicunqꝫ ex toto corde recor
datur xp̄i paſſionē. recipit tres vtilitates.
Prima talis purgat̄ ab omnibꝫ pc̄tis. Se
cunda ꝙ ſi non indigeat purgatōne pctōꝝ.
valde paꝝ eſt dn̄o ob meritum illius hoīs
aliquas animas a purgatorio liberare. que
alīs ad magnū tpꝰ eſſent purgāde. Tercia.
quociens ſpiramē ex ore illius hoīs egredi
tur et aerem reſumit. totiens ſpūaliter grāꝫ
recipit. Ecce quātas vtilitates quis ꝯſequi
tur ⁊ interiores cōſolationes. Debet igitur
homo ꝑ iſtud ſacrum tempus paſſionis ſe
ab omnibꝫ exterioribꝫ occupatiōibus ſepa
rare. ⁊ ſe deuote ad verbū dei ⁊ ad alia que
repreſentāt chriſti paſſionem diſponere vt
hos fructus ꝯſequi mereat̄ et vitā eternā.

In cena dn̄i.

CUm dilexiſſet ſuos qui erant in mūdo. in finē dilexit eos. Johis. xiij.

B Philoſophꝰ. viij. ethicoꝝ vult ꝙ ami
cicia ex triplici bono cauſat̄. ſcꝫ vtili. delecta
bili ⁊ honeſto. Sed amicicia tantū ex vtili
vel delectabili ñ eſt ꝑmanēs ⁊ firma qꝛ fun/
damentum vt ſunt bona fortune vtputa di
uitie poſſeſſiones. ſanitaſ. pulcritudo. nō eſt
ſtabile ſed tranſitoriū. Jdō nec amicicia ĩ hu
iuſmōi bonis eſt ꝑmanēs. nec ſtabil̄. qꝛ ceſ
ſante cā ceſſat ⁊ effectus. Solūmodo autē
amicicia ꝯtra ꝓpter honeſtū bonū ſm̄ phm̄
vbi ſuꝑ. firma ⁊ ꝑmanēs eſt. Jdeo ꝑiculo
ſum et inſtabile ꝗ̄tum ad amiciciaꝫ et pacē
dicimꝰ eē matrimoniuꝫ propter diuitias ⁊
pulcritudinē contractuꝫ. qꝛ vt habet̄. ff. de
dona. inter. vi. ⁊ vx. l. iij. Honeſtus amor
pendit ex anīo nō ex lucro vel libidine. Cū
ergo amicicia xp̄i ad diſciplos fuit de bono
aīmi ſcꝫ virtutibꝫ q̄ dicunt̄ honeſte. quia ho
neſtatē faciunt. ideo fuit ꝑmanens ⁊ firma ⁊
ꝑfecta. nec vnq̄ꝫ derelicta. qꝛ caritas q̄ deſe
ri pōt nunq̄ꝫ fuit vra. de peni. di ij. §. Jtem
ſine caritate. hoc etiā atteſtant̄ vba thema
tis. Querit̄ cū eucariſtie ſacram̄tum ſit C
donum maximi amoris. quare in fine et nō
ante donabat̄ a ſaluatore. Ad quod rñden
dum multiplex aſſignat̄ ratio. Prima eſt
conſideratō ſacramentoꝝ veteris teſtamēti
Cum enī ipſa eſſent in figura paſſionis xp̄i
et fiendoꝝ in paſſione. in paſſione aūt debe
bant terminari oīa. nō ante. Jdō in fine
ceſſantibꝫ antiquis ſac̄mentis alia ſacramē
ta a chriſto inſtitui debebāt. ⁊ maxime euca
riſtie ſac̄menti. in quo oīa antiqua termi
nātur. ſicut in fine ꝑfectiſſimo. Secūdo in
fine eſt inſtitutū ꝓ valete. vt chriſtus receſſu
rus pñtia corporali. ſemꝑ nobiſcum eſſꝫ pre
ſentia ſacramentali. Tercio in memoriam
paſſionis ⁊ immolatōis chriſti. que nondū
erat exhibita ſed inſtabat. Jdeo non ante.
ſed tunc inſtitutum eſt in ſolatiū et in mēo/
riam ſue paſſionis. Quarto vt opus maxi
me potentie ⁊ caritatis oſtenderet. quando
magis putaret̄ infirmus ⁊ impotens. vt fu
it tempꝫ paſſionis. Nā magnum opus po
tentie fuit mortuos ſuſcitare. ſed maxie po
tentie ad quod creatura nullo mō poteſt at
tingere. ſcꝫ vnam ſubſtantiā in aliā trāſſub
ſtantiare. Quinto vt cū ſaluator noſter vellꝫ
ſe tradere homini ad omnē conſolatōnem.
qꝛ ſe dederat aplis in ſolatium ꝓ conſola-
tione corporali. ſe etiam voluit dare in edu
lium pro refectōe ⁊ conſolatiōe ſpiritali. ⁊
hoc magis conueniebat qñ receſſurus erat
a mūdo. qꝛ tunc magis indigebamꝰ ipō. Et
ſancti apoſtoli magiſ indiguerūt tpe paſſio
nis qñ xp̄us ab eis auferendꝰ fuit pñtia cor
porali. vt eo fortiores ꝑſiſterent. vel ſi cade
rent. citiꝰ reſurgerēt. quare paſſiōe imminē
te ad refectionē mentis ⁊ conſolatōem da
ta eſt contra aduerſitatē pellentem. Sꝫ D
querit̄. ſicut cibus materialis continue ſu
mit̄ ad ſuſtentatōem corꝑis. an etiā ille ci
bus aīe q̄tidie ſit ſumēdꝰ in ſignū amoris.